

1893-07-25

AFSENDER

Johan Rohde

MODTAGER

Emil Hannover

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

Tønning

Omtalte personer:

Rasmus Christiansen

Alice Hannover

Agnes Slott-Møller

Harald Slott-Møller

Arkivplacering:

Den Hirschsprungske Samling

DOKUMENTINDHOLD

Hannovers seneste brev har ikke bragt godt nyt vedrørende hans ægteskab. Omkring 1. august skal de sidste foranstaltninger vedrørende skilsmissen på plads. Rohde havde indtil det sidste håbet på en løsning, og fornemmer af Hannovers breve at han stadig nærer stor kærlighed til sin hustru. Han er overbevist om, at Alice Hannovers kærlighed til sin mand vil blusse op igen. Han foreslår derfor Hannover at rejse bort et års tid for at give forholdet lidt tid. Han bifalder Hannovers idé om at komme til Tønning, hvor der er fred og ro. Rohde spørger afslutningsvis til Slott-Møllers, og om hvorvidt de har fået noget ud af deres udlandsrejser. Han overvejer at skrive til dem.

TRANSSKRIFTION

Tønning.

Victoria Hotel.

D. 25-VII-93.

Kjære Ven!

Tak for Brevet, der desværre ikke indeholdt lysere Efterretninger. De nærmer Dem altsaa med rivende Hastighed til det skrækkelige Tidspunkt; — allerede om 8 Dage — omkring den 1ste August — siger De, at De tænker paa at faa ordnet det sidste. Stakkels Ven! Jeg er ikke langt fra at sige som Christiansen; jeg havde dog haabet paa et Compromis. — Ikke troer jeg, vi to er uenige om den Ting; et barnløst Compromis-Ægteskab er naturligvis absurd; men Compromis'et skulde ogsaa kun være foreløbigt, en Vaabenstilstand, der maaske kunde føre til en lykkebringende Fred; man har dog set sligt.

Sagen er jo den, kjære Ven, at De jo stadigt nærer den største Kjærlighed til Deres Kone; man læser det ligefrem i Deres Breve, og man læser det imellem Linjerne — Det er jo dernæst utænkelig, at al den Kjærlighed Deres Hustru nærede for Dem skulde være fordunstet, den er sikkert tildels endnu latent tilstede. Det er mig umuligt at

[2]

tænke andet. Det er mig umuligt at tænke andet end, at den engang igjen vil blusse op, naar Vanviddets Dage ere forbi — Jeg forstaar naturligvis saa godt, at denne Tilstand, De i de sidste Aar har befundet Dem i, er skrækkelig; men var der dog ikke en Mulighed, naar De ventede; naar De for Ex. rejste bort for længere Tid. Naar De lod alt være som det var, blot rejste bort et Aarstid eller saa?

Men maaske piner jeg Dem ved denne Tale — meget mere taaler De vel ikke. Kom imidlertid over til mig, saaledes som De skriver. Her er en velgjørende Ro og Stilhed, som De sikkert vil have godt af; og kommer Arbejdslysten tilbage, vil De jo godt kunne arbejde her. Det er et meget rart Hôtel jeg bor paa, og Byen er en lille hyggelig Stad i hollandsk Stil, fire Timer fra Hamborg, hvor der virkelig findes seværdige Ting.

[3]

Jeg glæder mig allerede til at se Dem her engang efter Midten af næste Maaned, som De skriver.

Jeg bliver her rimeligvis et godt Stykke ind i September.

Med venlig Hilsen
Deres hengivne
Johan Rohde

Slott-Møllers har jeg intet hørt fra. Havde de haft noget Udbytte af de forskellige Rejser? Jeg tænker for resten paa at skrive dem til; men har i Øjeblikket ikke megen Tid.

Tønning.
Victoria Hotel.

§. 25 - VII - qB. P. 161

Kjære Ven!

Tak for Brevet, der desværre ikke indeholdt lysere
Efterretninger. De nævner Dem altsaa med
vinden de hastigst til det benyttelige Tidspunkt; -
allerede om 8 Dage - omkring den 1ste August -
siger De, at De vender paa at gaa bort
der iidde. Stakkels Ven! Jeg er ikke laust for
at sige som Christiansen; jeg fandt dog haardt
paa et Compromis - Iddu tror jeg, vi to
er uegige om den Ting; et barnløst Com-
promis-Apocryph er naturligtvis absurd; men
Compromis'is smidde opstaa kun ved forlidelighed,
en Vaarvinstilstand, der maaske endog føre
til en lykkebringende Fred; man har dog
selv slikt.

Sagen er jo den, Kjære Ven, at De jo stak
naar den stiveste Kjærlighed til Dem kom;
man har det ligesom i Dens Døds-
man har den imellem Løjens - Det er
jo den mest ubehagelige, at al den Kjærlighed
deres Husken naar for Dem stak ved
fordumtet, den er sikkert til dels en
latent tilbød. Det er mig umuligt at

tenke andet. Det er mig tilladt at tenke
andst end, at den engang igjen vil blusse
op, naar Vandrings Dage er forbi -

En fortæller uventet om god, is denne Tid
stund, De i de sidste Aar har befundet Dem
i, er skækkende; men var det dog ikke en
Mislighed, naar De vandrede; naar De for
Et. rejste bort for længe Tid. Naar De
dog alt var som det var, blot rejste bort
et Aarstid eller to?

Men maaske piner i Dem ved denne
Tale - meget mere end De vil ikke.
Kom imidlertid over Til mig, saaledes som
De skriver. Der er en velgjørende og
Stillehed, som De sikkert vil have godt af i
og under Arbejds lysten vilby, vil De jo gøre
Næsten arbejderne. Det er et meget rart Høst
i vor her, og Nym er en lille hyggelig
Stad i hollands Skole, fire Timer fra Ham-
borg, hvor der virkelig findes Færdig Ting.

Jy glæder mig altsaa til at se Dem her
sagang efter midten af næste Maaaned, som
De skriver.

Jy vil her rimeligvis et godt Stykke inde i
September.

Med venlig Hilsen
Dens hengjængende
Oscar Rørbo

Scott-Møllen har indtaget hvidt jern. Hver
de har ogsaa udbytte af de forskellige
Reper? Jy vilde gerne se dem og se
dem til; men har i Øjeblikket ikke nogen
Tid.